

REDEMPTOR

Miesięcznik parafialny Parafii Chrystusa Odkupiciela Człowieka w Olsztynie

Numer 1/2012

Wielki Post

Po co nam Wielki Post?

U progu kolejnego Wielkiego Postu trzeba sobie uświadomić stan własnej duszy, własną małość i grzeszność. Nie poprzestawajmy na posypaniu głowy popiołem.

Coraz większą popularnością, również w Polsce, cieszą się baseny, siłownie, gabinety odnowy biologicznej. Nie tylko ludzie młodzi, ale i ci w sile wieku spacerują, uprawiają gimnastykę, by być w dobrej kondycji fizycznej. Czy jednak sprawne ciało jest w perspektywie życia wiecznego najważniejsze?

Dla nas, chrześcijan, mobilizacją do podejmowania postu są postawy wielu osób opisane na kartach Pisma Świętego. Kiedy prorok Jo-

nasz oznajmił mieszkańcom Niniwy niebezpieczeństwo kary Bożej za popełnione grzechy, postanowili oni podjąć post, by przebłagać Boga (por. Jon 3, 7-9).

Bóg zobaczył ich skruchę i „nie zesłał na nich kary” (Jon 3, 10). Podobnie Achab – król Izraela, który zgrzeszył wobec Jahwe, oddając cześć innym bogom, gdy został upomniany przez proroka Eliasza, „rozdarł szaty, włożył wór na ciało oraz pościł” (1 Krl 21, 27). Wiele też ogłaszało post, umartwiało się, by uprosić Boga dla siebie i swoich najbliższych szczęśliwą drogę i opiekę nad ich dobytkiem (por. Ezd 8, 21-23). Ważnym tekstem biblijnym, zachęcającym każdego z nas do podejmowania postu jako przygotowania do świąt Zmartwychwstania Pana, jest scena kuszenia Jezusa na pustyni. Chrystus, odpowiadając na pokusy szatańskie, pokazuje, że nie samym chlebem żyje człowiek. Potrzebuje czegoś więcej, czegoś duchowego. Aby to osiągnąć, musimy ćwiczyć nie tylko ciało.

Czterdzieści dni postu

Najstarsze świadectwa o praktykowaniu przez chrześcijan postu jako przygotowania do Paschy pochodzą z III w. Tertulian (ok. +240 r.) podaje, że post trwał tylko 40 godzin, w Wielki Piątek i Wielką Sobotę, ale był bardzo surowy. Pod koniec tego samego wieku wydłużono go do tygodnia. Sobór nicejski w 325 r. postanowił, że czas pokutny przed pamiątką Zmartwychwstania Pańskiego trwać będzie 40 dni. W Kościele wschodnim rozpoczęto go osiem tygodni przed Wielkanocą, wyłączając z niego soboty i niedziele. Kościół Zachodni przyjmował sześć tygodni postu, bez niedziel, gdyż każda niedziela jest pamiątką Zmartwychwstania Pana. Papież Grzegorz Wielki, pod koniec VI w., ujedynolicił w całym Kościele okres Wiel-

UMIEJĘTNOŚĆ MODLITWY

Jak ją zyskać? Na czym ona polega? Jak jej nie utracić? Często stawiamy sobie takie pytania. Ewagriusz z Pontu udziela nam wielu rad. Posłuchajmy:

Niekiedy zdarza się, że gdy tylko oddasz się modlitwie, od razu modlisz się dobrze. Innym razem, mimo trudu i wielu wysiłków, nie dojdiesz do celu. Dzieje się tak, byś czynił dalsze starania, aby - kiedy osiągniesz to, do czego dążyłeś - nikt ci już tego nie mógł odebrać.

Nie módl się o spełnienie twej woli. Niekoniecznie musi bowiem się ona zgadzać z wolą Boga. Módl się raczej tak, jak zostałeś nauczony, mówiąc: „Bądź wola Twoja we mnie”. I tak w każdej sprawie proś Boga, by się spełniła Jego wola. Pragnie On bowiem dla twojej duszy dobra i pożytku, których ty nie zawsze szukasz.

Co jest dobrego poza Bogiem? Pozostawmy Mu więc wszystko, co nas dotyczy, a naprawdę będzie nam dobrze. Kto bowiem jest dobry, obdarza dobrem także innych.

Nie dręcz się, jeśli od razu nie otrzymasz tego, o co prosisz. Bóg pragnie dać ci jeszcze więcej, jeśli tylko wytrwasz z Nim na modlitwie. Cóż bowiem może być większego nad rozmowę z Bogiem i przebywanie w Jego obecności?

Modlitwa bez rozproszeń jest najwyższą aktywnością umysłu.

Modlitwa jest wstępowaniem umysłu ku Bogu.

Jeśli pragniesz się modlić, wyrzeknij się wszystkiego, by posiadać wszystko.

kiego Postu, ustanawiając dokładnie 40 dni wielkopostnego przygotowania. Okres ten rozpoczyna się Środą Popielcową, kilka dni przed pierwszą niedzielą Wielkiego Postu. Dlaczego właśnie 40 dni? Liczba 40 w Biblii jest „zarezerwowana” dla dzieł oczyszczenia i przygotowania. 40 dni trwał deszcz i potop, Mojżesz przebywał na Synaju przez 40 dni i 40 nocy, 40 lat Izraelici błakali się na pustyni... Chrystus pościł 40 dni na pustkowiu. Pamiętać jednak trzeba, że liczba 40 nie jest rozumiana w Biblii w sensie matematycznym, lecz symbolicznym.

Popiół i pokuta

Popiół i ziemia w wielu religiach traktowane były jako znaki żałoby, pokuty i skruchy. Chrześcijanie przejmowali zwyczaj żydowski i uznawali posypywanie się popiołem za znak żałoby i oczyszczenia. Do liturgii Kościoła zwyczaj ten wprowadzono ok. IV w. i przeznaczony był dla osób publicznie odprawiających pokutę. Tradycja posypywania głów popiołem wszystkich ochrzczonych na znak pokuty i jako rozpoczęcie okresu Wielkiego Postu pojawiła się w VIII w. W XI w. stał się on zwyczajem obowiązującym w Kościele katolickim dzięki decyzji papieża Urbana II. Wtedy też Kościół postanowił, że popiół używany do posypywania głów wiernych pochodzi ze spalenia palm poświęconych w Niedzielę Palmową poprzedniego roku. Tak jest do dzisiaj.

Posypywanie głów popiołem w Środę Popielcową jest bardzo rozpowszechnione i cenione przez wiernych. Na początku Mszy św. kapłan święci popiół, by później czynić nim znak krzyża na głowie wiernego, wypowiadając słowa: „Pamiętaj człowiecze, że prochem jesteś i w proch się obrócisz” (por. Rdz 3, 19) lub „Nawracajcie się i wierzcie

w Ewangelie” (por. Mk 1, 15). Słowa te mają przypomnieć każdemu z nas o kruchości ziemskiego życia, nieuchronności śmierci, a tym samym zmobilizować do podjęcia pracy duchowej nad sobą.

Chociaż Popielec nie narzuca obowiązku uczestnictwa we Mszy św., to jednak nasze kościoły często są bardziej wypełnione niż w inne ważne uroczystości w ciągu roku. Dobrze też, że zabieramy popiół do naszych domów, by posypać nim głowy tych, którzy ze względu na chorobę czy podeszły wiek nie mogą uczestniczyć w tym dniu we Mszy św. Pamiętajmy jednak, że sam ryt nie wystarczy. Musi za nim iść jeszcze chęć przemiany życia i konkretny wysiłek w codzienności.

Nabożeństwa wielkopostne

Posypywanie głowy popiołem to tylko znak, że pragniemy czas Wielkiego Postu przeżyć z Chrystusem, który przez modlitwę i post przygotowuje się do śmierci dla nas i dla naszego zbawienia. Wielki Post jest dla wierzących dobrą okazją do głębokiej rewizji swojego życia. Wielkopostna liturgia pomaga nam w przygotowaniu się do przeżywania radosnej tajemnicy Zmartwychwstania Pańskiego. Stawia nam przed oczyma trudną i bolesną drogę, którą szedł Chrystus, by przynieść światu zbawienie. Przypomina też, że przez sakrament chrztu św. również i my pragniemy podążać nią w ślad za Synem Bożym.

Zaplanujmy już teraz udział w nabożeństwach wielkopostnych. Droga Krzyżowa niech będzie dla nas przegłądaniem się naszemu osobistemu życiu przez pryzmat osób i wydarzeń, które odnotowane są w poszczególnych jej stacjach. Gorzkie żale to nabożeństwo typowo polskie. Rozważanie Męki Pańskiej ma nam uświadomić wielką miłość Pana Jezusa do każdego z nas i fakt, iż na

naszej drodze krzyżowej nie jesteśmy sami. On jest zawsze z nami, nawet jeśli nasze życie tak bardzo różni się od Jego życia i przykładu, jaki nam daje.

Trudno sobie wyobrazić przemianę życia bez dobrego przeżycia rekolekcji w tym świętym czasie. Na co dzień niejednokrotnie zapominamy o Bogu. Rekolekcje to czas szczególnego spotkania z miłującym Ojcem, to czas wyjścia na pustynię, spojrzenia na prozę życia z dystansem, zrobienia dobrych postanowień.

Większość wiernych korzysta z sakramentu pojednania pod koniec Wielkiego Postu. Dobrze, że tak jest, ale warto również rozpocząć ten święty czas od pojednania z Bogiem i ludźmi, by mając czyste serce lepiej być przygotowanym na przyjęcie łaski Bożej, bez której nawet największy nasz wysiłek może okazać się daremny.

Szczególną pomocą w ćwiczeniach wielkopostnych jest udział we Mszy św. To właśnie w Eucharystii Chrystus Pan zastawia dla każdego z nas podwójny stół: słowa i pokarmu na nieśmiertelność.

W Wielkim Poście biskupi zachęcają wiernych, by czynić refleksję nad „Kościołem – domem zjednoczonych Miłością”. Nie jesteśmy sami. Nie jesteśmy skazani tylko na własne siły. Nie mamy walczyć o zbawienie w pojedynkę. Mamy odkrywać swoje miejsce w Kościele, wspierać się nawzajem. Wspólnota to bogactwo darów i charyzmatów. Trzeba, byśmy się na dary innych jeszcze bardziej otwierali, ale też innych świadomie własnym dobrem ubogacali. Niech więc okres Wielkiego Postu i pragnienie nawrócenia pomoże nam w otwarciu się na innych, w dostrzeżeniu godności tych, z którymi budujemy Kościół – nasz wspólny dom.

*Ks. Krzysztof Michalczak
PK(2012)*

Święci Patroni – Święty Wojciech

Prezentacja polskich świętych i błogosławionych, których płasko-rzeźby będą w ołtarzu polskich świętych w górnym kościele.

Św. Wojciech (ok. 956 – 997) Biskup, Męczennik

Urodził się w czeskich Libicach w książęcym rodzie Sławników. Był przedostatnim spośród siedmiu braci. Najmłodszy brat Radzim będzie mu towarzyszył aż do męczeńskiej śmierci. Ze strony ojca ród był skoliigacony z dynastią carską a ze strony matki z rodem Przemyślidów. Już samo imię potwierdza, że wołą ojca był przeznaczony na rycerza, bowiem imię Wojciech oznacza: „pociecha wojów” albo „ten kogo cieszy walka”. Jednak ciężka choroba niemowlęcia sprawiła, że został ofiarowany Bogu. Staranne wykształcenie zapoczątkowane zostało w domu a następnie przez około 9 lat w Magdeburgu pod opieką ówczesnego ar-

cybiskupa Adalberta. To z szacunku dla tego szafarza bierzmowania Wojciech przyjmuje imię Adalbert i pod tym imieniem będzie kanonizowany. Jako subdiakon wraca do Pragi i przyjmuje święcenia kapłańskie. W styczniu 982 r. jest świadkiem konania pierwszego biskupa praskiego Dytmara i wkrótce na zjeździe w Levym Hradcu (19 lutego 982 r.) obwołano Wojciecha następcą Dytmara, chociaż nie miał jeszcze wymaganego wówczas dla biskupów wieku trzydziestu lat.

Posługę pasterską rozpoczął z gorliwością i wielką pokorą, ingres odbył się bez splendoru i boso. Wizytował diecezję, starał się słowem i przykładem wpajać zasady życia chrześcijańskiego, zwalczał rozpowszechnione wielożeństwo i rozwody. Gorliwie troszczył się o wykup niewolników, gdyż Praga leżała na ważnym szlaku handlowym. W owym czasie głównie żydzi sprzedawali ludzi do krajów muzułmańskich a niewolnikami byli najczęściej chrześcijanie. W 988 r. po pięciu latach trudnego pasterzowania wobec jawnej opozycji, opuszcza Pragę i udaje się do Rzymu z prośbą o zwolnienie z urzędu. Papież Jan XV przyjął go ze zrozumieniem i zezwolił na czasowy pobyt w Wiecznym Mieście. Za radą sędziwego ascety św. Nila biskup Wojciech wraz z bratem Radzimem wstępują do zakonu Benedyktynów i zamieszkują w klasztorze na Awentyynie. Tutaj Wojciech składa śluby zakonne w kwietniu 990 r. Na usilne prośby Bolesława Pobożnego i z woli papieża następuje powrót do Pragi czyli następuje drugi okres praski w życiu świętego i trwa od 992 r. do 995 r. Niestety stosunki wewnętrzne w kraju nie uległy poprawie. Wojciech decyduje się na ponowną ucieczkę z Pragi, kierując się najprawdopodobniej przez Węgry do Rzymu. A kiedy kilka miesięcy potem (koniec września 995 r.) do-

chodzi do „rzezi libickiej”, w której giną czterej bracia Wojciecha wraz z rodzinami a gród doszczętnie spalono, biskup nie ma już żadnej możliwości powrotu do ojczyzny. Cesarz Otton III zachęca go do działalności misyjnej, co spotyka się z aprobatą papieża. Wobec tego jesienią 996 r. wybrał się do Polski i został życzliwie przyjęty przez Bolesława Chrobrego. Działalność misjonarza rozpoczyna wiosną 997 r. od nawrócenia Pomorzan, ochrzcił gdańszczan i tamtejszego księcia. Następnie skierował się ku ziemiom Prusów na prawym brzegu Wisły, odsyłając przydzieloną mu przez księcia Bolesława eskortę żołnierzy. Misja trwała krótko bowiem 23 kwietnia 997 r. w piątek, uzbrojona gromada pogan morduje Wojciecha, przeszywając go włóczniami a jego głowę obcięto i wbito na pal. Ciało Męczennika wykupił Bolesław Chrobry i z honorami pochował w Gnieźnie. W 999 r. papież Sylwester II wpisuje go do kanonu świętych a w czasie zjazdu gnieźnieńskiego w marcu 1000 r. cesarz Otton III pielgrzymuje do grobu świętego Wojciecha i wówczas to ogłoszono go patronem nowostworzonej metropolii gnieźnieńskiej z podległymi jej biskupstwami w Krakowie, Kołobrzegu i Wrocławiu. Tak św. Wojciech stał się Patronem Polski. Jego kult najmocniej rozpowszechnił się w Czechach i na Węgrzech. Jest patronem kilku diecezji polskich – w tym Archidiecezji Warmińskiej. Staraniem Biskupa Warmińskiego J. Glempa, w dniu 4 maja 1980 r. zostały uroczyste sprowadzone z Gniezna do Olsztyna relikwie świętego Wojciecha, Apostoła Prus i na stałe znajdują się w Bazylice Archikatedralnej św. Jakuba Ap. w Olsztynie w specjalnie ufundowanym relikwiarzu w kształcie figuralnym.

Ks. Henryk Madej

FERIE ZIMOWE RYBAKI 21 - 27.01.2012 r.

Rybaki to miejsce, które różni się od wszystkich innych. Jak się tam przyjedzie ma się wrażenie, że jest oddzielone od reszty świata jakimś niewidzialnym kloszem, który nie dopuszcza żadnych złych myśli z zewnątrz. Pozornie nie ma tam nic niezwykłego. A jednak to tam dzieciaki mogą najlepiej spędzić czas. Po pierwsze świetnym pomysłem jest zabieranie telefonów. Dzięki temu dzieci mogą odpocząć od krępującej nas techniki i cieszyć się czasem spędzonym z rówieśnikami, naturą i Bogiem. Nic ich nie ogranicza a na

dodatek nie muszą się martwić, że stracą swój drogocenny sprzęt w śniegu, podczas zabawy lub, że telefon zadzwoni w najmniej odpowiednim momencie np. na Mszy Św. Piękne krajobrazy oraz liczne górki sprzyjały zabawom na świeżym powietrzu, dzięki którym nasi podopieczni mogli się wyszaleć i „wymoczyć” do upadłego – pojeździć na sankach, ulepić bałwana, zbudować igloo czy po prostu spacerować. Dużym plusem jest również jedzenie, niezmiennie dobre od lat a dzięki temu, że dzieci mają zakaz spożywania chipsów oraz napojów gazowanych, obyło się bez problemów żołądkowych. Obozy z Księdzem Andrzejem Plutą mają w sobie coś niezwykłego, ponieważ pokazują, że chrześcijanie wcale nie

muszą całymi dniami klęczeć i pościć, ale mogą również świetnie się bawić! Na dodatek można zobaczyć wielką więź jaka nawiązuje się między kadrami a uczestnikami. Organizatorzy, opiekunowie oraz opieka medyczna pracują w ramach wolontariatu, nie dla własnych korzyści, lecz z miłości do dzieci. Atmosfera jest więc i dla jednych i dla drugich niesamowita. Ja osobiście jeżdżę od wielu lat na te obozy i widzę jak dzięki nim dzieci dojrzewają i wyrastają na wspaniałych, bogatych duchowo ludzi. Mnie też te wyjazdy zmieniły i wierzę, że mogę teraz być lepszym człowiekiem i odwdzięczyć się za to całe dobro którego tam doświadczyłam.

Justyna Chudy - wychowawca

WSPÓLNOTA MODLITEWNA OJCA PIO

Zapraszamy na Mszę św. i Nabożeństwo z modlitwami o uzdrowienie za wstawiennictwem św. Ojca Pio:
29 lutego i 21 marca 2012 r. o godz. 18.30

Po Mszy św. możliwość uczczenia relikwii św. Ojca Pio.

Przy naszej parafii istnieje wspólnota modlitewna Ojca Pio.
Spotkanie formacyjne 11 marca 2012 r. godz. 16.00 w Oratorium bł. Jana Pawła II

KOMUNIKAT

- 1. Katolicki Zespół Edukacyjny im. Świętej Rodziny w Olsztynie:**
przedszkole, szkoła podstawowa, gimnazjum i liceum ogólnokształcące
ogłasza nabór na rok szkolny 2012/2013.
- 2. Program wychowawczy i dydaktyczny placówek oparty jest o zasady wiary i moralności Kościoła Rzymsko-Katolickiego.**
- 3. Zapisy przyjmowane są w sekretariatach szkół:**
przy Parafii Chrystusa Odkupiciela Człowieka, ul. Kard. S. Wyszyńskiego 11
przy Parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa, ul. A. Mickiewicza 10

Dodatkowe informacje:

XIII Liceum Ogólnokształcące Katolickie im. św. Rodziny w Olsztynie
Gimnazjum Nr 22 Katolickie im. św. Rodziny w Olsztynie
ul. A. Mickiewicza 10, Tel. (89) 523-69-49
Katolicka Szkoła Podstawowa im. św. Rodziny w Olsztynie
Niepubliczne Przedszkole im. św. Rodziny w Olsztynie
ul. Kard. S. Wyszyńskiego 11, Tel. (89) 533-38-44
Strona internetowa: www.zsk.olsztyn.pl

Moje zamyślenia

Co ma zrobić człowiek, który w zderzeniu ze współczesnym światem traci wiarę? Bliscy go moralizują, nakłaniają do jakiś praktyk duchowych, do postów – a on nie potrafi. Jest to ponad jego siły. Czy taki człowiek jest „stracony”?

W ostatnią niedzielę miała miejsce specjalna Msza św. dla wszystkich wspólnot z naszej parafii. Zgromadzili się członkowie prawie wszystkich rzeczywistości jakie przy naszym kościele działają. Ludzie młodzi i starzy. Kobiety, mężczyźni i dzieci. Ludzie wykształceni i ludzie prości. Wszyscy oni przyszli w jednym celu – podziękować Bogu za wspólnotę, w której wzrasta ich wiara.

Ale czy wszyscy oni byli od zawsze związani z Kościołem? Czy wszyscy, to gorliwi Katolicy? Jestem przekonany, że byli wśród nich ludzie po „przejściach”. Ludzie, którzy odzyskują Jezusa Chrystusa jako swojego Zbawcę, bo się w życiu pogubili. Jestem tego pewien, bo sam należę do tego grona.

Kiedy piętnaście lat temu przyjechali do naszej parafii katechiści z Drogi Neokatechumenalnej dałem się zaprosić na cykl katechez. Chodziłem tam i mówiłem sobie – Dam im szansę, może coś dobrego się z tego urodzi? Dziś wciąż jestem w jednej ze wspólnot „Drogi”, które są przy naszej parafii. Nie zawsze jednak tak było.

Gdy w sierpniu 1987 roku brałem ślub – było to dla mnie wielkie przeżycie. Ślub cywilny wzięliśmy kilka dni wcześniej (nie było jeszcze małżeństw konkordatowych), by uroczystość kościelna była prawdziwym

weselem. Potem krótka podróż poślubna i powrót do rzeczywistości, czyli na rozpoczęte dwa lata wcześniej studia. I tu zaczęły się odzywać pierwsze problemy tzw. różnica temperamentów, ale nadal szukaliśmy oparcia w Kościele. Gdy w 1989 roku przyszedł na świat nasz pierwszy syn problemy się pogłębiły. Zaczęliśmy używać środków antykoncepcyjnych. Nie obca stała mi się też pornografia. Zaczęliśmy się oddalać od siebie. Gdy dziadkowie zaczęli planować Chrzest wnuka i ile alkoholu kupić – podjęliśmy decyzję, że Chrztu nie będzie. I stan taki trwał do 10 rocznicy naszego ślubu. Wtedy to postanowiliśmy ochrzcić naszego jedyne go wówczas syna, by mógł z całą klasą przystąpić do Pierwszej Komunii Św. Maj – Komunia, potem koniec roku i wakacje. Po wakacjach znów zaczęliśmy opuszczać niedzielne Msze św. Jednak pewnej wrześniowej niedzieli, gdy moja żona miała mieć zajęcia ze studentami zaocznymi i nie mogliśmy pójść razem do kościoła, stało się coś wyjątkowego. Otóż po homilii zamiast tradycyjnego „Wierzę w Boga”, wyszła osoba świecka i zaczęła mówić o doświadczeniu Boga w swoim życiu. O tym, że jej życie, to historia święta, bo pisana przez Stwórcę.

Zostałem trafiony.

To było jak grom z Nieba. Spojrzałem wtedy trochę inaczej na to czym Chrześcijaństwo jest, a czym nie jest. Później był cykl katechez. Trochę wiedzy, tak wtedy to postrzegałem, ale przede wszystkim KERYGMAT – dobra nowina o Jezusie Chrystusie, który umarł za mnie jako grzesznika i teraz chce, za darmo, dać mi szczęście. Chce doprowadzić mnie do miejsca, które przygotował mi w Domu Swego Ojca. To było coś na co czekałem!

Dziś mogę powiedzieć, że On uratował moje małżeństwo, bo potrafimy się godzić. On dał mi więcej dzieci, które są znakiem Jego błogosławieństwa. On uczy mnie wiary i zaufania do siebie. Pozwala żyć tym, co mi każdego dnia przygotowuje. Uczy mnie pokory i kruszy moją pychę. I wreszcie przygotowuje mnie na spotkanie z Sobą.

Gdy teraz popatrzę na siebie, z perspektywy 47. lat mojego życia, widzę, że sam nie dałbym rady, że moje przemiany, następujące powoli, są wynikiem słuchania Słowa Bożego we wspólnocie. Bez wspólnoty wiele razy znów zostawiłbym Kościół i żył życiem tego świata.

Dlatego bardzo się ucieszyłem, gdy na Mszę św. dla wszystkich wspólnot z naszej parafii Kościół wybrał Ewangelię o paralityku.

Paraliż to stan, w którym jest wielu z nas. Nie jesteśmy w stanie poradzić sobie z własnymi problemami, a nie mamy dość wiary, by powierzyć je Chrystusowi. Dlatego potrzebna nam jest wspólnota, która w sytuacjach beznadziejnych zaprowadzi nas do Jezusa. Jeśli będzie trzeba, to rozbierze dach, czyli podejmie jakieś wyrzeczenie – post, modlitwę, jałmużnę – w naszej intencji. To Słowo jest odpowiedzią dla współczesnego człowieka. Jeśli nie radzisz sobie w życiu, jeśli gubisz jego sens, cel, gdy tracisz Boga ze swojego serca, a potem nawet życia – nie możesz być szczęśliwy. Masz w sercu dziurę, której nikt poza Jezusem Chrystusem nie jest w stanie zapełnić.

Znajdź sobie wspólnotę (to jedyny Twój wysiłek), w której będziesz mógł czuć się swobodnie, będziesz mógł rozmawiać o wszystkim, dzielić się swoimi problemami, ale przede wszystkim będziesz mógł słuchać Słowa Bożego, które odmieni Twoje życie. **Będziesz szczęśliwy.**

Kalendarz liturgiczny na okres Wielkiego Postu 2012 r.

22 luty – Środa Popielcowa – rozpoczęcie Wielkiego Postu

26 luty – I Niedziela Wielkiego Postu

1 marca – piątek pierwszy miesiąca – dodatkowa Msza św. dla dzieci o godz. 17.00

3 marca – sobota pierwsza miesiąca: 18.00 nowenna do Matki Boskiej Fatimskiej i Msza św. o godz. 18.30

4 marca – II Niedziela Wielkiego Postu 11.45 – Msza św. w dolnym kościele dla dzieci klas II i ich rodziców w ramach przygotowania do Pierwszej Komunii św.

11 marca – III Niedziela Wielkiego Postu

18 marca – IV Niedziela Wielkiego Postu 11.45 – Msza św. w dolnym kościele dla dzieci klas I i ich rodziców w ramach przygotowania do Pierwszej Komunii św.

19 marca – poniedziałek – Uroczystość Świętego Józefa, Oblubieńca NMP - Msze św. z kazaniem o godz. 7.00, 10.30 i 18.30

25 marca – V Niedziela Wielkiego Postu

26 marca – poniedziałek – Uroczystość Zwiastowania Pańskiego – Dzień Świętości Życia. Na Mszy św. o godz. 10.30 i 12.00 możliwość przyjęcia Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego

1 kwietnia – Niedziela Palmowa czyli Męki Pańskiej 11.45 – Msza św. w dolnym kościele dla dzieci klas II i ich rodziców w ramach przygotowania do Pierwszej Komunii św.

Nabożeństwa Pasyjne w Wielkim Poście 2012 r.

- Droga Krzyżowa dla ogółu wiernych o godz. 10.00 i 18.00 w dolnym kościele •
  - Droga Krzyżowa dla dzieci o godz. 17.00 w górnym kościele •
  - Droga Krzyżowa dla młodzieży o godz. 19.15 w dolnym kościele •
- Droga Krzyżowa zakończona Apelem Jasnogórskim dla ludzi długo pracujących i studentów o godz. 20.30 w górnym kościele •
- Gorzkie Żale dla dzieci w niedziele Wielkiego Postu o godz. 12.40 przed Mszą św. •
- Gorzkie Żale z kazaniem pasyjnym dla ogółu wiernych w niedziele Wielkiego Postu o godz. 17.45 •

Rekolekcje Wielkopostne 2012 r.

Młodzież gimnazjalna i szkół średnich:

- Dla młodzieży ZSGS w budynku szkoły przy ul. Żołnierskiej 14, 15 marca, 16 marca o godz. 11.30 Msza św. w dolnym kościele •
- Dla młodzieży Gimnazjum nr 4 i IV LO – 12, 13, 14 marca o godz. 12.00 w dolnym kościele •
- Dla młodzieży LO VI – 12, 13 marca w budynku szkoły, 14 marca o godz. 12.00 Msza św. w dolnym kościele •
- Dla młodzieży Gimnazjum nr 7 – 14, 15 marca w budynku szkoły, 16 marca o godz. 8.15 Msza św. w dolnym kościele •

Rekolekcje dla ogółu wiernych:

- Rekolekcje Parafialne od 25 do 29 marca •
- Rekolekcje dodatkowe od 2 do 4 kwietnia •

Rekolekcje dla dzieci:

- Rekolekcje dla dzieci klas I, II, III – 25, 26, 27 marca •
- Rekolekcje dla dzieci klas IV, V, VI – 25, 28, 29 marca •

REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE z relikwiami bł. Jana Pawła II

REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE z relikwiami bł. Jana Pawła II w Parafii Chrystusa Odkupiciela Człowieka od 25 do 29 marca 2012 r.

V Niedziela Wielkiego Postu – 25 marca 2012 r.

Msze św. z nauką rekolekcyjną według porządku niedzielnego:

Dolny kościół: 8.00, 10.30, 16.00, 20.00

Górny kościół: 7.00, 8.30, 10.00, 11.30, 13.00, 14.00, 18.30

Poniedziałek – Czwartek: od 26 do 29 marca 2012 r.

Msze św. z nauką rekolekcyjną:

Dolny kościół: 7.00, 12.00, 16.00, 17.00 – dla dzieci, 20.30

Górny kościół: 10.30, 18.30

Okazja do Spowiedzi św. codziennie:

od 6.00 do 8.00; od 9.30 do 13.00; 15.00 do 21.00

Rekolekcje prowadzi – ks. Artur Klepacki – proboszcz parafii św. Mateusza w Olsztynie

Zapowiedzi wydarzeń:

Pielgrzymka ministrantów, lektorów, Scholii Dziecięcej, Oazy Dzieci Bożych

do Głotowa k. Dobrego Miasta na Drogę Krzyżową 31 marca 2012 r.

Wyjazd o godz. 13.00, powrót około godz. 17.00. Koszt 8 zł.

Pielgrzymka do Niepokalanowa i Częstochowy

8 i 9 maja 2012 r.

W środę 9 maja o godz. 9.30

będzie odprawiona Msza św. w kaplicy Matki Boskiej Częstochowskiej

w intencji naszej parafii i nastąpi zawierzenie parafii Niepokalanemu Sercu Maryi Królowej Polski.

Wypoczynek wakacyjny dla dzieci i młodzieży:

Rybaki od 30 czerwca do 10 lipca – Oaza Dzieci Bożych i Schola Dziecięca;

Rybaki od 29 czerwca do 10 lipca – ministranci i chłopcy;

Rybaki – 2 obozy survivalowe dla dziewcząt i chłopców*;

Stegna od 30 lipca do 11 sierpnia.

*Terminy obozów survivalowych będą podane z początkiem marca w informatorze wakacyjnym.

Szanowni Państwo!

Parafia Rzymskokatolicka p.w. Chrystusa Odkupiciela Człowieka w Olsztynie od kilkunastu lat w okresie wakacji organizuje wypoczynek dla dzieci i młodzieży z rodzin mniej zamożnych. W roku 2011 w turnusach wakacyjnych w Jastarni, we Włoszech i w Rybakach wzięło udział około 450 osób, z tego połowa dzieci z rodzin mniej zamożnych.

W wakacje 2012 r. pragniemy zorganizować kilka turnusów: w Rybakach nad jeziorem Łańskim 4 turnusy, nad morzem w Stegnie.

Akcja wakacyjna może objąć około 600 osób.

Przekazując 1% podatku za rok 2011 na rzecz **Caritas Archidiecezji Warmińskiej: KRS nr 0000245507** z zaznaczeniem „kolonie Redemptor” możecie Państwo pomóc dzieciom z rodzin biedniejszych.

Uwaga:

Przekazując 1% podatku na wypoczynek organizowany przez naszą Parafię proszę przekazać w kancelarii parafialnej: nazwisko i przekazaną kwotę. Caritas Archidiecezji Warmińskiej podobnie jak w latach ubiegłych dofinansuje nasze obozy w wysokości wpłaconej kwoty. W roku 2011 Caritas przekazała nam 33.755 zł.

W imieniu własnym i tych, którym pomagamy serdecznie dziękuję oraz zapewniam o codziennej modlitwie.

Ks. Andrzej Pluta – proboszcz Olsztyn, 30.12.2011 r.

O dniach postnych:

W związku z okresem Wielkiego Postu pragniemy przypomnieć, że według nauki Kościoła katolickiego, dniami postnymi obowiązującymi każdego chrześcijanina, pod karą grzechu, są: wszystkie piątki w ciągu roku, okres Wielkiego Postu, Środa Popielcowa. Powstrzymywanie się od zabaw obowiązuje we wszystkie piątki i w czasie Wielkiego Postu.

Wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych należy zachowywać we wszystkie piątki całego roku, chyba że w danym dniu przypada jakaś uroczystość. Natomiast wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych i post obowiązują w Środę Popielcową oraz w Wielki Piątek. Do wstrzemięźliwości od pokarmów mięsnych są zobowiązani ci, którzy

ukończyli czternasty rok życia, do postu ścisłego zaś wszyscy pełnoletni 18 lat, aż do rozpoczęcia sześćdziesiątego roku życia. Duszpasterze oraz rodzice powinni zatroszczyć się o to, ażeby również ci, którzy z racji młodszego wieku nie są związani jeszcze obowiązkiem postu i wstrzemięźliwości, byli wprowadzeni w autentycznego ducha pokuty.

Dzień Świętości Życia – 26 marca 2012 r.

Uroczystość Zwiastowania Pańskiego

W tym dniu w naszym kościele będzie możliwość złożenia Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego.

Czym jest Duchowa Adopcja?

Pełna poprawna nazwa brzmi: „Duchowa Adopcja Dziecka Poczętego Zagrożonego Zagładą”. Nie jest to więc **adopcja prawna** dziecka po urodzeniu, pozbawionego opieki rodzicielskiej, do rodziny zastępczej,

ale **adopcja duchowa** dziecka poczętego zagrożonego zabiciem w łonie matki. Wyrażana jest osobistą modlitwą jednej osoby o ocalenie życia dziecka wybranego przez Boga Dawcę Życia. Trwa przez 9 miesięcy, okres wzrostu dziecka w łonie matki. Zobowiązanie adopcyjne, poprzedza przyrzeczenie, które je utwierdza.

Do kogo jest adresowana strona o Duchowej Adopcji?

Ogólnie rzecz biorąc, strona jest adresowana do ludzi młodych, którzy są potencjalnymi „współtwórcami”

ludzkiej populacji, adresowana jest do osób wchodzących w związki małżeńskie i dla młodych małżeństw, do pracowników położnictwa, do osób, które popełniły aborcję (do aborcji namawiały, lub przymuszały), do kleryków seminariów duchownych i księży, do potencjalnych i praktykujących animatorów Duchowej Adopcji, do członków przyparafialnych ruchów oraz poradni przedmażeńskich i rodzinnych, do osób nie zdecydowanych i wątpliwych, ale i do ludzi gorliwej wiary.